

РЕШЕНИЕ

№ 7277

гр. София, 15.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 07.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10791** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от [фирма], със седалище [населено място] срещу Решение № ГС-05-44/08.10.2020г. на Главния секретар на ДНСК, с което е постановен отказ за предоставяне на обществена информация по заявление на жалбоподателя.

Недоволен от решението, жалбоподателят подава жалба, като моли решението са бъде отменено при следните съображения:

Позовава се на легалното определение на обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ – всяка информация, свързана с обществени живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти.

Цитира съдебна практика, съгласно която обществена информация е „всяка съвкупност от данни, структурирани по определен критерий и с определена цел и преназначение, както и всяко сведение за някое положение или за някаква дейност на задължените субекти“.

Сочи още изброените изчерпателно изключения, които допускат да не бъде предоставена информацията. Намира, че възприетите от органа мотиви за отказ не са налице. Твърди още, че са налице вътрешни противоречия в мотивите на акта, тъй като се сочи, че искането е недопустимо, а органът всъщност се произнася по съществуване. Посочено било бланкетно засягането на интереси на трети лица, но не било посочено кои са те. Липсвали и мотиви за липсата на надделяващ обществен интерес,

което е задължително при отказ на това основание.

Намира отказът за постановен и в противоречие с материалния закон. Счита, че е невъзможно да се използват едни и същи мотиви за отказ във връзка с исканите документи, тъй като същите са с различен характер. Не споделя тезата, че част от документите са с подготвителен характер, тъй като тези на Прокуратурата били такива с окончателен характер и имат самостоятелно значение, а не се използват оперативно за подготовка.

Налице бил надделяващ обществен интерес, поради което предоставянето на служебна информация е задължително, като липсвали мотиви от страна на органа по този въпрос, което е задължително.

Липсвал изричен отказ от третите лица, без яснота кои са те.

Претендира, че е следвало да бъде предоставен поне частичен достъп, при обосноваване на причините за това.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят

Отвечникът

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу подлежащ на оспорване акт, от лице с правен интерес и в срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, при съобразяване на следното:

Актът е неправилен и несъответстващ на закона.

Със заявлението до органа е поискано следното:

Да бъде предоставена цялата информация във връзка с описаното писмо №РАС-ДАГ-2173-01-209/17.0.2020г., в това число:

-Протест от СГП с искане за обявяване на нищожност на издадено от Главния архитект на СО Разрешение за строеж № 114/13.06.2019г. на “Жилищна сграда с ателиета, магазини, помещение за абонатна станция и подземен гараж на две нива“;

- Разпореждане от СГП, заведено в РДНСК с №РС-ДАГ-2173-05-922/09.09.2020г.;

- Сигнал от И. Н. – началник на ДНСК до Върховна административна прокуратура с изх. № СО-1389-03-207 от 25.08.2020г.;

- Доклад от инж. Л. П.- И. – началник на РДНСК С. с изх. № РС-ДАГ-2173-00-971/24.07.2020г. ДО Главен директор на Главна дирекция СК при ДНСК;

- всички други документи, свързани с преписката;

Посочено е, че документите се искат на материален носител.

В тази връзка е изготвено процесното решение, с което е постановен изричен отказ за предоставяне на информацията, при следните съображения:

На първо място е посочено, че искането е недопустимо, тъй като не съответства на

разпоредбите на ЗДОИ.

Цитирано е определението на закона относно обществената информация.

Посочено е, че е налице ограничение на достъпа до обществена информация, съгласно чл.13, ал.2 от ЗДОИ, като т.1 предвижда възможност за отказ, когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете и няма самостоятелно значение.

Също така, в исканата информация се съдържали лични данни за трети лица.

Направен е извод, че исканата информация представлява служебна информация по чл.11 от ЗДОИ и се създава, съхранява и пр. по повод специална процедура, предвид което била служебна.

Достъпът бил ограничен, тъй като исканата информация представлява служебна по смисъла на чл.11 и няма характер на обществена такава по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ.

Така мотивиран, органът е постановил отказа си.

Така постановеният отказ е постановен при вътрешнопротиворечиви мотиви, при съществени нарушения на производството и при неправилно приложение на закона.

На първо място, споделя се тезата, че е налице противоречие относно възприетото, че заявлението е недопустимо, а е разгледано по същество.

Съдът обръща внимание на органа, че е трайно установена съдебната практика, която възприема, че е налице винаги задължение за произнасяне по заявления по реда на ЗДОИ, поради което исканията, подадени по реда на същия, но търсещи информация, която не е обществена по смисъла на закона, подлежат също на разглеждане, по които следва да бъде постановен отказ по същество, на основание, че търсената информация не е обществена.

На следващо място, ЗДОИ дефинира два вида обществена информация – официална и служебна, поради което възприетото, че се касае до заявление за служебна информация по никакъв начин не може да обоснове извод за липса на търсене на обществена информация.

Позоваването на лични данни на трети лица действително се явява напълно голословно, не става ясно кои са те, търсено ли е съгласието им, какъвто е редът при такива случаи и налице ли е надделяващ обществен интерес.

Информацията, която се търси, представлява сочене на документи, които са от различни органи, с различен характер, като липсва прецизиране в мотивите на акта по отношение, а общо е възприето, че се касае за служебна информация.

Съдът намира, че следва да отмени оспорения акт и да върне преписката на органа, за ново произнасяне при съобразяване както с гореизложеното, така и със следните мотиви:

На първо място, следва да бъде разгледан характера на търсената информация, като се изходи от начина на определянето, а именно – чрез посочване на конкретни документи на материален носител. Следва да бъде съобразено, дали така оформеното заявление изобщо съдържа искане за обществена информация, доколкото последната представлява знание, сведение за нещо или някого, съдържащо се в актовете на

задължения субект, като има крайна цел заявителят да може да си изгради мнение за дейността му.

При новото произнасяне, органът следва да изложи мотиви относно начина на формулиране на искането, като в случай, че прецени, че същото не е коректно заявено, но все пак съдържа искане за обществена информация, следва да бъдат дадени указания за преформулирането му.

Следва да бъде съобразено и това, дали исканата информация е адресирана коректно до ДНСК, предвид, че се искат информация, съдържаща се в документи, изходящи от различни органи и лица, като се анализира всеки от посочените източници.

Следва да се направи анализ дали чрез получаването на тази информация, заявителят ще може да си създаде мнение за дейността именно на сезирания субект и изобщо за дейността на субектите, чиито документи са цитирани; както и дали това е целта на искането, доколкото се искат данни за конкретна преписка.

Последното ще даде отговор на въпроса дали е изобщо искане за обществена информация или е наличие искане за достъп до преписка от заинтересована страна, чиято заинтересованост също следва да бъде анализирано, с оглед факта, че ако е страна в производството по Разрешението за строеж, ще е наличие друг ред за снабдяване с документи.

Засягането на права на трети лица може да бъде разгледано едва след извършване на горното, като ако все пак се установи, че е наличие такова, същите следва да бъдат уведомени за даване на съгласие, както и следва да се изложат мотиви относно наличието или не на надделяващ обществен интерес.

По изложените съображения, на основание чл. 173, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ГС-05-44 от 08.10.2020г. на Главния секретар на ДНСК.

ВРЪЩА преписката на органа за ново произнасяне по заявление № СО-1389-11-009/24.09.2020г., подадено от [фирма], при съобразяване с мотивите на решението.

Решението е окончателно.

Преписи от решението да се изпратят на сраните.

СЪДИЯ: